

два монастирі, одно абатство, руїни котрого і тепер можна бачити, три церкви і три каплиці; одна церква була така красна, що вона була прозвана »Лямною Лотіану«. Геддінгтон мав також добру школу, в котрій вивчилось кілька славетних Скачменів ще з перед народження Нокса; се та сама школа до котрої ходив Нокс за диточих літ.

Школа в ті часи була щось цілковито иньшого, як школи тепер. Там була тільки одна кімната, в котрій всі учиники сиділи разом, не на вигідних лавках, але на підлозі, котра була встелена соломою звичайно брудною і стертою, бо її не часто змінювали. Замість вікон, там були дірки в стінах, котрі підчас доброї погоди були відтулені, а позатикані каглянками, коли було зимно або вогко. Учні приходили до школи вдосвіта, чи в зимі, чи в літі, і мали приносити з собою маленькі лямпки, щоб мати можливість читати в темряві. Тільки учитель мав лавку на котрій він сидів за своїм столиком, на котрім лежав його струмент до карання, котрий на правду був "патик з заліза". За тих днів було переконанє, що чим дужче дитина бита, тим вона може бути ліпша. Навіть в хатах вищої ранги часом приводили дитину в кімнату по обіді і ботожили перед гістьми, хоч та дитина нічого не зробила такого, щоб заслужити на кару.

В школах тоді були тої думки, що кожен учень повинен по черзі закінчувати тієї "медицини", і того учителя уважали за нездалого,